Vraag nr. 106
van 5 maart 2004
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Textiel Vlaanderen – Verkoop

In de Beleidsbrief Economisch Overheidsinstrumentarium (Stuk 1910 (2003-2004) – Nr. 1, blz. 24-25) wordt gesteld dat medio 2003 beslist was tot de verkoop van Textiel Vlaanderen (door herplaatsing in going concerns). "Middels een transparante procedure zal een daartoe opgerichte werkgroep de verkoop inleiden en voorstellen formuleren aan de Vlaamse regering. Bedoeling is dat een nieuwe eigenaar de uitbouw van Textiel Vlaanderen zou verder zetten."

In krantenartikels van begin december stond dat er volgende stappen gezet waren : "De Participatiemaatschappij Vlaanderen zet haar dochter Textiel Vlaanderen in de etalage." De Vlaamse regering hoopte met de verkoop 39 miljoen euro te kunnen ontvangen.

De opdracht om de verkoopoperatie uit te voeren, werd gegeven aan KPMG Corporate Finance en het advocatenbureau Baker & McKenzie. Biedingen moesten gebeuren tegen uiterlijk 23 januari 2004. Daaruit zou dan een "shortlist" worden geselecteerd. Tot op heden hebben we in de media hierover nog niks vernomen.

Toen het nieuws bekend raakte, werden onmiddellijk – terecht of onterecht – een aantal kanttekeningen gemaakt : zo zouden ondernemers uit de sector niet echt geïnteresseerd zijn om minderheidsaandeelhouder te worden. Zij willen bedrijven immers zoveel mogelijk integreren in hun eigen activiteiten.

Iedereen erkent het belang dat de textielsector had en heeft in Vlaanderen : zowel naar tewerkstelling als naar export is dit een heel belangrijke sector voor Vlaanderen in het algemeen, en de regio van Zuid-West-Vlaanderen in het bijzonder. Bovendien beseft iedereen dat de sector met ernstige moeilijkheden kampt : de tewerkstelling loopt achter, tal van faillissementen, de loonhandicap, de slechte conjunctuur, de zwakke dollar, zwakke privé-consumptie, ...

Ook de betrokken bedrijven zijn voor de Vlaamse economie en werkgelegenheid van belang en verdienen een goede toekomst : er zitten namelijk zes Vlaamse textielgroepen in de holding Textiel Vlaanderen, goed voor een tewerkstelling van 2.500 mensen en met grote omzetcijfers. Zij beschouwden de verkoop van Textiel Vlaanderen dan ook als een tegenvaller.

1. Wat is de stand van zaken in de verkoopprocedure van de holding Textiel Vlaanderen ?

2. Voldoet de interesse aan de verwachtingen ?

   Kan de minister informatie geven over de kandidaat-kopers ?

   Is de "shortlist" beschikbaar ?

   Zijn er kandidaten voor de hele portefeuille of gaat het telkens over delen ervan ?

3. Gaat de minister ervan uit dat de verkoop van Textiel Vlaanderen de verwachte 39 miljoen euro zal opleveren ? Zo neen, hoeveel dan wel ?

   Wordt de opbrengst – op welke manier dan ook – opnieuw geïnvesteerd in de (jammer genoeg noodlijdende) textielsector (zo neen, waarin dan wel) ?

4. Gaat de minister ervan uit dat de verkoop gevolgen zal hebben voor de tewerkstellingsgraad en de omzet van de textielsector in het algemeen, en voor de betrokken bedrijven in het bijzonder ?

5. Gaat hij ervan uit dat de intentie in zijn beleidsbrief, namelijk dat het de bedoeling is dat de nieuwe eigenaar de uitbouw van Textiel Vlaanderen zou voortzetten, gerealiseerd zal kunnen worden ?

Antwoord

Sta mij toe om een globaal antwoord te geven op de vijf gestelde deelvragen.

In het kader van de door het Vlaams Parlement besliste vereffening van Gimvindus NV werden medio 2001 de deelvennootschappen NV Staal Vlaanderen en NV Textiel Vlaanderen door Gimvindus overgedragen aan de Participatiemaatschappij Vlaanderen.

Door Gimvindus werden eerst alle textielactiva samen met een kleinste deel van de achtergestelde schuld van Gimvindus aan het Vlaams Gewest ingebracht in de NV Textiel Vlaanderen.

Met het oog op de verkoop van de NV Textiel Vlaanderen kreeg de raad van bestuur de opdracht om haar portefeuille te stroomlijnen en te dynami-

seren en dientengevolge mede aflossing van haar achtergestelde schuld ten belope van 16,7 miljoen euro in de hand te werken.

Gelet op de voortdurend wijzigende mondiale context waarin de Vlaamse textielindustrie zich moet waarmaken, dienen onder andere door concentratie zoveel als mogelijk overheadkosten uitgespaard te worden om ruimte te creëren voor initiatieven inzake het vinden en vermarkten van nieuwe producten.

In hetzelfde kader streeft Textiel Vlaanderen,weze het als minderheidsaandeelhouder, grondige herstructurering van bedrijven na en wordt nieuwe technologische knowhow vergaard ter stimulans van voorgaande.

Ter uitvoering van haar opdracht startte Textiel Vlaanderen medio juni 2001 met 8 miljoen euro liquide middelen.

Middels consultancy-inkomsten, intresten op leningen en dividenden, werd over 2001, 2002 en medio 2003 een cashflow opgebouwd van circa 3 miljoen euro. Deze cashflow, samen met gevaloriseerde activa, stelt Textiel Vlaanderen in staat tot midden 2003 12 miljoen euro te investeren, voornamelijk voor versterking van de portefeuille.

Textiel Vlaanderen participeert in zes textielgroepen.

De hoofdactiviteit van twee groepen bestaat voornamelijk uit loonveredeling en/of coating van garens en geweven doek mits toepassing van chemische procédés. Beide groepen willen de chemische knowhow beter valoriseren door het creëren van eigen eindproducten of door diversificatie.

De vier overige groepen zijn geïntegreerd, dit wil zeggen : ze produceren geweven of getufte eindproducten op basis van eigen geproduceerde en veredelde natuurlijke of chemische garens. Het gaat hier om eindproducten in het segment interieurtextiel, tapijten en kledingstoffen en matrastijk in de meest uiteenlopende gamma's. Textiel Vlaanderen begeleidt deze groepen bij het uitbouwen van een internationale activiteit, product-upgrading, het saneren van overhead door concentratie en productiviteitsinvesteringen, wat moet leiden tot hogere rendementen die op hun beurt doorgedreven research moeten toelaten.

De portefeuille van Textiel Vlaanderen bestaat voor het overige uit meestal gewaarborgde leningen en participaties afkomstig van het vroegere Textielplan. Hierdoor behoudt Textiel Vlaanderen een globale kijk op en inzicht in de textielactiviteit in Vlaanderen.

Midden 2003 werd beslist Textiel Vlaanderen te verkopen door herplaatsing in going concern. Middels een transparante procedure heeft een daartoe opgerichte werkgroep de verkoop ingeleid. Er zullen voorstellen geformuleerd worden aan de Vlaamse regering. Bedoeling is dat een nieuwe eigenaar de uitbouw van Textiel Vlaanderen zou voortzetten.

Ik heb erop gestaan dat eerst zoveel mogelijk de portefeuille zou worden gestroomlijnd en dat – sinds midden 2003 – de individuele meerderheidsaandeelhouders der participaties verwittigd zouden worden van de daadwerkelijke deel-vereffening door tekoopstelling.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, is intussen een publiekelijk aangekondigde verkoopprocedure opgestart, waarbij uiteraard discretie verzekerd wordt aan alle partijen. Het is mij dan ook onmogelijk de discretieplicht te doorbreken. Een verder antwoord moet dus uitgesteld worden totdat er uitsluitsel zal zijn.